ՏՐՈՑԿԻՍՏ ԼՐՏԵՍՆԵՐԸ, ԴԻՎԵՐՍԱՆՏՆԵՐԸ, ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ԴԱՎԱՃԱՆՆԵՐԸ

ԽՍՀ Միության դատախազության յերեկ հրապարակված հաղորդագրությունից մեր յերկրի ու ամբողջ աշխարհի աշխատավորները խոր զայրույթի և մեծագույն նողկանքի զգացմունքով իմացան Տրոցկու և նրա բանդայի նոր հանցագործությունները: Տրոցկիստական-զինովյեվական-տեռորիստական կենտրոնի հիշատակելի դատավարության ժամանակ մեղադրյալներն ամեն ինչ մինչև վերջը չասացին: Նրանք հույս ունեյին իրենց հետ գերեզման տանել ազատ մնացած տրոցկիստական «զուգահեռ կենտրոնի» գաղտնիքը: Զինովյեվի, Կամենևի, Սմիրնովի և ուրիշների հետ միասին, իրենց վոճրագործ աշխատանքն եյին կատարում խորապես կոնսպիրացված Պյատակովը, Ռադեկը, Սոկոլնիկովը, Սերեբրյակովը: Սակայն հակահեղափոխության այդ «զուգահեռ կենտրոնն» էլ այժմ մերկացվեց Ներքին Գործերի Ժողկոմատի որգանների կողմից:

ԽՍՀ Միության դատախազության հաղորդագրության մեջ անվանված յուրաքանչյուր մեղադրյալի հետեվից ձգվում է հրեշավոր հանցանքների մի շղթա, հանցանքներ, վորոնք իրենց ցինիզմով, իրենց զարհուրելիությամբ գերազանցում են այն ամենից, ինչ վոր կարող է տալ յերևակայությունը:

Վոճիրները բազմապիսի յեն: Նրանց ընդհանուր անունն է՝ հայրենիքի սև դավաճանություն, կապիտալիզմի վերականգնում: Դավաճանները կապ են հաստատել խորհրդային յերկրի ամենավոխերիմ թշնամիների՝ ոտարերկրյա ագրեսորների հետ: Նրանք իրենց առջև խնդիր են դրել՝ արագացնել ռազմական հարձակումը ԽՍՀՄ-ի վրա, կապելով իրենց հաշիվները պատերազմում նրա պարտվելու հետ: Տրոցկու առաջադրանքներով, նրանք կազմակերպել են լրտեսություն, վնասարարություն, կարևորագույն ձեռնարկություններում պատրաստվել և կենսագործել են դիվերսիոն (ավերիչ) գործողություններ, վորպեսզի թուլացնեն մեր յերկրի պաշտպանությունը: Յեվ դրա համար նրանք բանակցությունների մեջ եյին մտնում Խորհրդային Միությանը թշնամի ոտարերկրյա ուժերի հետ, փնտրում եյին նրանց աջակցությունն ու ոժանդակությունը: Նրանք խոստանում եյին բաց անել ոտարերկրյա կապիտալի առջև մեր դռները, գործարանների, հանքերի, անտառների շատ կոնցեսիաներ տրամադրել նրանց: Նրանք առաջուց վաճառքի եյին հանել Խորհրդային տերիտորիայի մասերը, ագրեսորներին եյին վաճառել ԽՍՀՄ-ի ժողովուրդների հողերն ու ազատությունը: Նրանք ավելի ցածր եյին ընկել, քան վորևէ կոլչակյան, դենիկինյան, կադետ:

Տրոցկիստ սրիկաները չեն ունեցել նույնիսկ նացիոնալիզմի վորևէ զգացմունք և պատրաստ են յեղել անդամահատել Խորհրդային Միությունը, միայն թե հասնեն իրենց ստոր ռեստավրատորական նպատակներին: Ֆաշիստները չեն համաձայնվի տալ իրենց յերկրի տերիտորիան ոտարերկրացիներին՝ դրան եյին դիմել տրոցկիստ զարհուրելիները:

Սակայն դրանով չեյին սահմանափակվում նրանց վոճրագործությունները: Տրոցկու առաջադրանքով, «զուգահեռ կենտրոնը» տեռորիստական մահափորձեր եր կազմակերպում խորհրդային պետության և ՀԱՄ Կ(բ)Կ ղեկավարների դեմ: Նրանց ձեռքը ներկված է Սերգեյ Միրոնովիչ Կիրովի արյունով, Կեմերովոյի հանքերի հանքագործների արյունով, Դոնբասի բանվորների արյունով:

Իրենց նպատակին հասնելու համար նրանք վոչ մի բանի առջեվ կանգ չեյին առնում: Նրանք հրապարակորեն զղջում եյին իրենց «սխալները», յերդվում եյին, թե սիրում են կուսակցությունը և ժողովրդին: Կիրովին սպանող Զինովյեվի նման, վորը զգայուն նեկրոլոգ եր գրել իր զոհի դեռ չսառած աճյունի վրա, նրանք ճառեր եյին արտասանում և հոդվածներ եյին գրում ի պաշտպանություն սոցիալիզմի, վորպեսզի դիմակավորեն սոցիալիզմի դեմ իրենց գործած ստոր վոճիրները:

Նրանք հայրենիքի դավաճաններ են և պարտվողականներ: Դրանից է առաջ գալիս նրանց ատելությունը դեպի սոցիալիստական հասարակություն կառուցած բանվոր դասակարգը: Դրանից է առաջ գալիս նրանց ատելությունը դեպի կոլտնտեսային կյանք կառուցող գյուղացիությունը: Դրանից է առաջ գալիս նրանց ատելությունը դեպի սոցիալիստական գիտություն, գրականություն ու արվեստ ստեղծող խորհրդային ինտելիգենցիան:

Տրոցկին և Պյատակովը, Ռադեկն ու Սոկոլնիկովն ունեն այն, ինչ վոր ունեն գերմանական ֆաշիզմի առաջնորդները՝ խորապես թշնամի, կատաղության հասնող վայրագ վերաբերմունք դեպի սոցիալիզմը, դեպի խորհրդային յերկիրը, դեպի սոցիալիզմ կառուցող ժողովուրդները... Տրոցկիստներն իրենց առջև նպատակ են դրել՝ խլել մեր յերկրի աշխատավորներից նրանց բոլոր նվաճումները, վերադարձնել գործարանները ու փաբրիկները կապիտալիստներին: Նրանք ուզում եյին հետ դարձնել պատմության անիվը, լիկվիդացիայի յենթարկել կոլտնտեսային կարգը, գյուղի գլխին տեր կանգնեցնել կուլակին, ստրկացնել խորհրդային գյուղացիությանը, մատնել նրան կուլակային ճորտության:

Պատահական չէ տրոցկիստների այդ հանդիպումն ու կապը ֆաշիստների հետ՝ ընդհանուր վոճրագործության մեջ: Այն ստորությունների շղթայում, վորոնք մեղադրյալների նըստարանին հասցրին Պյատակովին, Ռադեկին, Սոկոլնիկովին, Սերեբրյակովին և մյուսներին, կա պատմական փաստերի անողոք տրամաբանություն—ո՛վ վոտք է դրել Պրոլետարական հեղափոխության դեմ կապիտալիզմը պաշտպանելու ճանապարհը, ո՛վ բուրժուազիայի հետ միասին ընթացել է բանվոր դասակարգի դեմ, նա անխուսափելիորեն ձեռք կբերի կապիտալիզմի բոլոր արատները, կյուրացնի նրա ամբողջ ավազակային «բարոյականությունը»:

Հուդա Տրոցկու և նրա համագործակիցների ուղին հանրածանոթ է: Պյատակով, Սոկոլնիկով, Ռադեկ, Սերեբրյակով— այդ անուններն ուղեկցել են բոլշևիկյան կուսակցության դեմ ուղղված բոլոր ֆրակցիոն, ոպորտունիստական, հակահեղափոխական յելույթներին: Այդ մարդիկ, վորոնք դեռ Լենինի կենդանության ժամանակ պայքար եյին մղում կուսակցության գծի և Լենինի դեմ, վորոնք ամեն տեսակ դավեր եյին սարքում բոլշևիզմի դեմ, դեռևս լկտիություն ունեն իրենց «լենինյան բոլշևիկ» անվանելու: Մատնիչներ, լրտեսներ, հայրենիքի դավաճաններ—նրանց վոճիրներն առանձնապես նողկալի յեն այն պատճառով, վոր սքողված են բանվորներին և գյուղացիներին խաբելու ֆրազներով:

Կորցնելով իրենց կողմնակիցներին, դառնալով մի չնչին, մեկուսացած խմբակ, նրանք բռնեցին ուղղակի հակահեղափոխության, վնասարարության, լրտեսության և դիվերսիաների ուղին: Նրանք հանձնվեցին իմպերիալիստական այն պետությունների խմբին, վորոնք պատերազմի մոլի հրձիգներն են: Նրանք յերազում եյին ոտարերկրյա ավիոնների ոգնությամբ անդամահատել ԽՍՀՄ-ն, տապալել բանվորների և գյուղացիների իշխանությունը, վերականգնել Խորհրդային Միության մեջ կապիտալիզմը և բուրժուազիայի տիրապետությունը:

Նրանք բռնվեցին ու մերկացվեցին անկման վերջին աստիճանում: Դիմակը պատռված է: Նրա տակ՝ ֆաշիստ գազանի մռութն է, աշխատավոր ժողովրդի բացահայտ թշնամու մռութը:

Տրոցկիստ վիժվածքների կապիտալիստական եյությունը մերկացվում է այն ցինիկ հանդգնությամբ, վորով պատրաստում եյին նրանք կուսակցության ու կառավարության ղեկավարների և շարքային բանվորների սպանությունները: Պյատակովը, Տրոցկու ուղղակի առաջադրանքներով, պաշտպանական նշանակություն ունեցող ձեռնարկությունների պայթեցման հետ միաժամանակ, պատրաստում եր բանվորների մասսայական վոչնչացումը: Տրոցկիստական «զուգահեռ կենտրոնը» պատրաստ եր ֆաշիստ դահիճների ձեռքը մատնել դատաստան տեսնելու համար՝ խորհրդային հազարավոր, հարյուր հազարավոր բանվորներ, աշխատավորներ, ինտելիգենտներ, վորպեսզի ապահովի Խորհրդային Միության պարտությունը պատերազմում և պատիր իշխանություն տանա իմպերիալիստների կեղտոտ ձեռներից:

Մասսաների հետ վորևէ կապից զուրկ այդ անարգ խմբակի վոչնչությունը հավասար է միայն տրոցկիստական լկտիությանն ու ստորությանը: Նրանք խղճուկ ու ծիծաղելի յեն իրենց յերկունքով՝ դանդաղեցնել սոցիալիզմի հաղթական ընթացքը, հետ դարձնել մեծ ժողովրդի ճակատագիրը: Նրանք վտանգավոր են, ֆաշիզմի գործակալների, լրտեսության, վնասարարության, դիվերսիաների, տեռորիստական գործողությունների կազմակերպիչների իրենց դերով: Այդ ասպարեզում նրանց վտանգավորությունը չի կարելի թերագնահատել: Նրանց վոճիրներն անչափ են: Պրոլետարական դատարանը լիակատար հատուցում կտա նրանց՝ հայրենիքի ստոր դավաճանության համար:

(«ՊՐԱՎԴԱ»-ի հունվարի 21-ի առաջնորդողը)